

Бірюзова далечінь

Тетяна Булат

Відкрите, бірюзове, неосяжне,
Із сонцем, що втонуло у безодні,
Тече століттями, широке і поважне,
Як й сотні років – молоде сьогодні.

Гойдають хвилі піну на верхівці,
Дельфіни котять водянисті глиби...
На глибині у водяній мандрівці
Поважно пропливають срібні риби.

Зануришся у воду – даль безмежна,
Не видно ні початку, ані краю.
Вмить море так грайливо й обережно
Злякало рибок кольорових зграю.

На дно проміння сонця проникає,
Пронизує, неначе жовті стріли.
Як ніби світло хтось ключем вмикає —
Отримує з ним море велич й силу!

І навіть шторм обходить тихо море,
Аби не сколихнути світ казковий.
Розгладить вітер пінний бриж прозорий,
Щоб залишалось море бірюзовим.